

Hesekiel 33

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

2 νιὲ ἀνθρώπου λάλησον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς γῇ ἐφ' ἦν ἢν ἐπάγω ρῷμφαιαν καὶ λάβῃ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἄνθρωπον ἔνα ἐξ αὐτῶν καὶ δῶσιν αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπόν

3 καὶ ἵδη τὴν ρῷμφαιαν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν καὶ σαλπίσῃ τῇ σάλπιγγι καὶ σημάνῃ τῷ λαῷ

4 καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούσας τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ μὴ φυλάξῃται καὶ ἐπέλθῃ ἡ ρῷμφαια καὶ καταλάβῃ αὐτὸν τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔσται

5 ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος ἀκούσας οὐκ ἐψυλάξατο τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἔσται καὶ οὗτος ὅτι ἐψυλάξατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξείλατο

6 καὶ ὁ σκοπός ἐὰν ἵδη τὴν ρῷμφαιαν ἐρχομένην καὶ μὴ σημάνῃ τῇ σάλπιγγι καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξῃται καὶ ἐλθοῦσα ἡ ρῷμφαια λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχὴν αὕτη διὰ τὴν αὐτῆς ἀνομίαν ἐλήμφθη καὶ τὸ αἷμα ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσω

7 καὶ σὺ νιὲ ἀνθρώπου σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ ισραὴλ καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον

8 ἐν τῷ εἶπαί με τῷ ἀμαρτωλῷ θανάτῳ θανατωθήσῃ καὶ μὴ λαλήσῃς τοῦ φυλάξασθαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ ὁ ἀνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσω

9 σὺ δὲ ἐὰν προαπαγγείλῃς τῷ ἀσεβεῖ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῆς καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ οὗτος τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σαυτοῦ ἐξήρησαι

10 καὶ σὺ νιὲ ἀνθρώπου εἰπὸν τῷ οἴκῳ ισραὴλ οὕτως ἐλαλήσατε λέγοντες αἱ πλάναι ἡμῶν καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν εἰσιν καὶ ἐν αὐταῖς ἡμεῖς τηκόμεθα καὶ πῶς ζησόμεθα

11 εἰπὸν αὐτοῖς ζῷ ἐγώ τάδε λέγει κύριος οὐ βιόλομαι τὸν θάνατον τοῦ ἀσεβοῦς ὡς τὸ ἀποστρέψαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ ζῆν αὐτὸν ἀποστροφῇ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὑμῶν καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκετε οἶκος ισραὴλ

12 εἰπὸν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου δικαιοσύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξέληται αὐτὸν ἐν ᾧ ἢ ἢν ἡμέρᾳ πλανηθῇ καὶ ἀνομία ἀσεβοῦς οὐ μὴ κακώσῃ αὐτὸν ἐν ᾧ ἢ ἢν ἡμέρᾳ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ δίκαιος οὐ μὴ δύνηται σωθῆναι

13 ἐν τῷ εἶπαί με τῷ δικαιῷ οὕτος πέποιθεν ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ ἀνομίαν πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ᾧ ἐποίησεν ἐν αὐτῇ ἀποθανεῖται

14 καὶ ἐν τῷ εἶπαί με τῷ ἀσεβεῖ θανάτῳ θανατωθήσῃ καὶ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην

15 καὶ ἐνεχύρασμα ἀποδῷ καὶ ἄρπαγμα ἀποτείσῃ ἐν προστάγμασιν ζωῆς διαπορεύηται τοῦ μὴ ποιῆσαι ὄδικον ζωῆς ζήσεται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ

- 16** πᾶσαι αἱ ἄμαρτίαι αὐτοῦ ἀς ἥμαρτεν οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν ὅτι κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς ζήσεται
- 17** καὶ ἐροῦσιν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς τοῦ κυρίου καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα
- 18** ἐν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ ἀνομίας καὶ ἀποθανεῖται ἐν αὐταῖς
- 19** καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν ἄμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν αὐτοῖς αὐτὸς ζήσεται
- 20** καὶ τοῦτο ἔστιν ὃ εἴπατε οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς κυρίου ἔκαστον ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ κρινῶν ὑμᾶς οἶκος ισραὴλ
- 21** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν ἦλθεν ὁ ἀνασωθεὶς πρός με ἀπὸ ιερουσαλημ λέγων ἑάλω ἡ πόλις
- 22** καὶ ἐγενήθη ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου ἑσπέρας πρὶν ἐλθεῖν αὐτὸν καὶ ἤνοιξέν μου τὸ στόμα ἔως ἦλθεν πρός με τὸ πρωί καὶ ἀνοιχθέν μου τὸ στόμα οὐ συνεσχέθη ἔτι
- 23** καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρός με λέγων
- 24** νίè ἀνθρώπου οἱ κατοικοῦντες τὰς ἡρημωμένας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ ισραὴλ λέγουσιν εἰς ἣν αβρααμ καὶ κατέσχεν τὴν γῆν καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμέν ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κατάσχεσιν
- 25** διὰ τοῦτο εἰπὸν αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος κύριος
- 27** ζῶ ἐγώ εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς ἡρημωμέναις μαχαίρᾳ πεσοῦνται καὶ οἱ ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ δοθήσονται εἰς κατάβρωμα καὶ τοὺς ἐν ταῖς τετειχισμέναις καὶ τοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις θανάτῳ ἀποκτενῶ
- 28** καὶ δώσω τὴν γῆν ἔρημον καὶ ἀπολεῖται ἡ ὕβρις τῆς ἴσχύος αὐτῆς καὶ ἐρημωθήσεται τὰ ὅρη τοῦ ισραὴλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον
- 29** καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος καὶ ποιήσω τὴν γῆν αὐτῶν ἔρημον καὶ ἐρημωθήσεται διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἢ ἐποίησαν
- 30** καὶ σύ νίè ἀνθρώπου οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οἱ λαλοῦντες περὶ σοῦ παρὰ τὰ τείχη καὶ ἐν τοῖς πυλῶσι τῶν οἰκιῶν καὶ λαλοῦσιν ἄνθρωπος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ λέγοντες συνέλθωμεν καὶ ἀκούσωμεν τὰ ἐκπορευόμενα παρὰ κυρίου
- 31** ἔρχονται πρὸς σέ ὡς συμπορεύεται λαός καὶ κάθηνται ἐναντίον σου καὶ ἀκούουσιν τὰ ὄρηματά σου καὶ αὐτὰ οὐ μὴ ποιήσουσιν ὅτι ψεῦδος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν καὶ διάσω τῶν μιασμάτων ἡ καρδία αὐτῶν
- 32** καὶ γίνη αὐτοῖς ὡς φωνὴ ψαλτηρίου ἡδυφάνου εὐαρμόστου καὶ ἀκούσονται σου τὰ ὄρηματα καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αὐτά
- 33** καὶ ἡγίκα ἂν ἔλθῃ ἐροῦσιν ἵδον ἥκει καὶ γνώσονται ὅτι προφήτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν